

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

S. Avrel. Avgvstini Confessionvm Libri X

Augustinus, Aurelius

Coloniae, 1646

Cap. XXXVI. Dum necessarium est amari & timeri ab hominibus, facile persuadet superbia, ut velimus amari & timeri non propter Deum, sed pro Deo, quo vituperante laus nulla prodest.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10120

nitatem, est tentare Deum, & peccatum : quia impium est dubitare de his, quæ ad divinam perfectionem pertinent. Rogare vero pro salute alterius divinitus restituenda, aut Dei gloriæ aliis manifestanda per aliquod prodigium, non est peccatum, idque sancti frequenter fecerunt. Ipse S. D. se Innocentio viro illustri, à quo post Baptismum Carthaginem reversus hospitio susceptus est, precibus ad Deum fufis una cum sociis, sanitatem impetrasse affirmat.

f *Aliud est cito surgere, aliud non cadere*) cum quis sua culpa, per curiositatem distrahitur, reus est, etsi diu non hæreat, non enim ideo non cecidit, quia cito surrexit.

lib. 22 de
civ. c. 3.

V S V S.

1. Discamus S. D. Magistro, Curiositatis pericula & laqueos agnoscere ac vitare.
2. Si orationem ab alienis cogitationibus quietam desideramus, concupiscentiam oculorum refrænemus; effusio in exteriora, rerumque vanarum notitia, sunt distractionum nostrarum semina.

C A P. XXXVI.

Dum necessarium est amari & timeri ab hominibus, facile persuadet superbia, ut velimus amari & timeri non propter Deum, sed pro Deo, quo vituperante laus nulla prodest.

1. **N**Vnquid etiam hoc inter contemnenda deputabam, aut aliquid nos reducet in spem, nisi tota misericordia tua, quoniam cœpisti mutare nos? Et tu scis, quanta ex parte mutaveris, qui me primitus sanas à libidine vindicandi me, ut propitius fias etiam cæteris omnibus iniquitatibus meis, & sanes omnes languores meos, & redimas
de

Pfal. 102,
3.

de corruptione vitam meam, & coronas me in
miseratione & misericordia, & saties in bonis de-
siderium meum: quia compressisti à timore
tuo superbiam meam, & mansuefecisti iugo
tuo cervicem meam. Et nunc porto illud,
& leve est mihi; quoniam sic promisisti, &
fecisti, & vere sic erat, & nesciebam, quan-
do id subire metuebam.

Iac. 4, 6.

2. Sed nunquid Domine, qui solus sine
typho dominaris, quia solus verus dominus
es, qui non habes dominum, nunquid hoc
quoque tertium tentationis genus cessavit à
me, aut cessare in hac tota vita potest time-
ri & amari velle ab hominibus, non propter
aliud, sed ut inde sit gaudium, quod non est
gaudium? Misera vita est, & foeda jactan-
tia. Hinc fit, vel maxime non amare te, nec
caste timere te. Ideoque *tu superbis resistis, hu-
milibus autem das gratiam*, & intonas super am-
bitiones seculi, & contremiscunt funda-
menta montium. Itaque nobis, quoniam
propter quaedam humanæ societatis officia,
necessarium est amari ab hominibus, instat
adversarius veræ beatitudinis nostræ, ubi-
que spargens in laqueis, euge, euge: ut dum
avide colligimus, incaute capiamur, & à ve-
ritate tua gaudium nostrum deponamus, at-
que in hominum fallacia ponamus: libeat-
que nos amari & timeri, non propter te, sed
pro te; atque isto modo sui similes factos
secum habeat, non ad concordiam carita-
tis, sed ad confortium supplicii, qui statuit
sedem suam bponere in aquilone, ut te perversa
& distorta via imitantes, tenebrofi frigidive
servirent.

Esaï. 14,
13.

3. Nos autem Domine, pusillus grex tuus
ecce

ecce sumus, tu nos posside. Prætende alas tuas, & fugiamus sub eas. Gloria nostra tu esto, propter te amemur, & verbum tuum timeatur in nobis. Qui laudari vult ab hominibus vituperante te, non defendetur ab hominibus judicante te, nec eripietur damnante te. Cum autem non peccator laudatur, in desideriiis animæ suæ, nec qui iniqua gerit, benedicitur: sed laudatur homo propter aliquod bonum, quod dedisti ei: at ille plus gaudet sibi laudari se, quàm ipsum donum habere, unde laudatur: etiam iste, te vituperante laudatur. Et melior jam ille, qui laudavit; quam iste, qui laudatus est. Illi enim placuit in homine donum Dei, huic amplius placuit donum hominis, quam Dei.

N O T Æ.

- a *A libidine vindicandi me*) æquissimo animo S. D. injurias tolerasse scribit Lancillotus. Argumento est, quod pro Donatistis, qui necem ipsi mortali erant, intercessit apud Proconsulem Donatum. *Et loquere, & senti*, ait, *quidquid libet de Augustino, sola me in oculis Dei, conscientia non accuset*: non sane æstimans ullas injurias. Unde Deus propitius factus est omnibus iniquitatibus ejus, nam qui dimittit debitoribus suis, ei dimittuntur debita omnia. l. 3. vit. c. 52.
- b *Ponere in Aquilone*) Aquilo ventus septentrionalis frigidus & siccus, pro ipso septentrione ponitur, ubi meræ tenebræ & frigus; unde ad significandum regnum tenebrarum transfertur, ejusque Principem Diabolum, cui superbi in cæcitate mentis, sine calore caritatis miserabiliter serviunt. ep. 127. l. contra Secund. Manich. c. 1.

V S V S.

- I. Necessaria sunt, iis qui Ecclesiæ & Reipublicæ præsent, timor, amor, honor, laus: absque his enim contemnantur, nec subditos recte moderari possunt. Hoc ergo laborent, ne *Euge illud honoris,*

honoris, ipsos in vanam complacentiam præcipitet, similesque fiant regi filiorum superbiæ.

2. Qui laudes affectat humanas, conscius se Deo non placere, meminerit illius quod S. D. suggerit, se ejusmodi laudibus non defensum iri in iudicio, nec liberandum à damnatione.
3. Dona Dei per complacentiam & acceptationem humanæ laudis, vertuntur in damnum nostrum, unde apparet, quantum cavendum sit ab hac peste.

C A P. XXXVII.

Cum non liceat mala agere, ut laudari non possimus, se hoc solum confiteri posse, quod delectetur laudibus, sed plus veritate, quam laudibus.

1. **T**entamur his tentationibus quotidie Domine, sine cessatione tentamur. Quotidiana fornax nostra, est humana lingua. Imperas nobis & in hoc genere continentiam: Da quod jubes, & jube quod vis. Tu nosti de hac re ad te gemitum cordis mei, & flumina oculorum meorum. Neque enim facile colligo, quam sim ab ista peste mundatior, & multum timeo occulta mea, quæ norunt oculi tui, mei autem non. Est enim qualiscunque in aliis generibus tentationum mihi facultas explorandi me, in hoc pene nulla est. Nam & à voluptatibus carnis, & à curiositate supervacanea cognoscendi, video quantum affectus sim, posse refranare animum meum, cum eis rebus careo, vel voluntate, cum adsunt; vel necessitate, cum desunt. Tunc enim me interrogo, quam magis minusve mihi molestum sit non habere? Divitiæ vero, quæ ob hoc expetun-